

ת"פ 32259/10/12 - מדינת ישראל נגד ח ל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32259-10-12 מדינת ישראל נ' ל
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ח ל

הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. לאחר מחיקת האישום השני ביום 3/11/13 מייחסת התביעה לנאשם עבירות של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), תקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. הנאשם והמתלוננת ט ג היו בני זוג כשנה עובר ליום 7/10/11.

התביעה טוענת כי בליל ה- 7/10/11 הנאשם הגיע בסביבות השעה 21:30 לדירתה של המתלוננת ברח' 10*** בבת ים. לנאשם נודע כי המתלוננת עומדת לפגוש גבר אחר. הנאשם כעס על כך, תקף את המתלוננת בכך שמשך בבגדיה, הפילה על הרצפה ונתן לה מכות לראשה ולגופה.

בהמשך שפך הנאשם דלי מים לתוך הדירה ועל המתלוננת, מנע מהמתלוננת לסגור דלת דירתה וגם לשבירת ידית הדלת. הנאשם נכנס לתוך הדירה והמשיך לתקוף את המתלוננת אשר החליקה על הרצפה הרטובה ונפלה עד שהשכנים אשר שמעו את צעקותיה הזמינו משטרה.

תביעה טוענת עוד כי במועד בלתי ידוע, במהלך זוגיותם, עקב סירובה של המתלוננת לקיים יחסי מין איתו, שבר הנאשם כוס ושולחן במזיד. התביעה מוסיפה וטוענת כי במספר הזדמנויות איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שירצח אותה וישבור לה את הראש וישבור את דלת ביתה.

3. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

מהלך הדין:

4. גרסת התביעה מבוססת על דברי המתלוננת וכן על ראיות שניתן לכנותן כראיות אובייקטיביות.
- גרסת המתלוננת עשתה עלי רושם אמין אם כי היה ברור כי היא מגזימה בתיאור חלק מההתרחשויות.
5. הנאשם אישר בהודעתו המפורטת חלק מן העובדות שצוינו ע"י המתלוננת אך הכחיש כי השתמש נגדה באלימות, איים עליה או גרם נזק לרכושה.
6. ביום 7/10/11 נשמעו צעקות מדירת המתלוננת. השכנים ששמעו את הצעקות הזעיקו משטרה. מדבריו של רס"ר סלמן שחר שהגיע למקום בשעה 22:32: **"...הבחנו בשני שכנים הצביעו לעבר הדירה ממול בקומת הקרקע הבחנו באישה אשר בוכה והיא מחזיקה בידה פלאפון ומדברת עם מוקד 100.. לדבריה נפרדה מבן זוגה ל ח בן 36 שגר ב** בת -ים, לדבריה מאז מציק לה ומטריד אותה... היום נכנס אליה שבר לה את הידית של דלת עץ (הבחנו בידית ברזל מעט הוצא ממקומה). תקף אותה במכות בראש שפך עליה מים (הרצפה מלאה מים) ושהיא צעקה לשכנים הוא ברח...".**
7. המתלוננת צולמה ביום 12/10/11 במשטרה (ת/1) בצילומים נראים סימנים כחולים בזרוע קרוב לכתף ימין סימנים כחולים בזרוע קרוב למרפק.
8. שכנתה של המתלוננת הגב' נ ח מסרה כי בערב יום הכיפורים היא שמעה צעקות: **"מה אתה עושה תעזוב אותי..."** היא הסתכלה מהחלון וראתה את המתלוננת פותחת את הדלת וגבר אוחז בה מאחורה בכתפיים. העדה הצביעה על הנאשם ואמרה: **"ח תפס אותה... היא נפלה על הרצפה או שהוא זרק אותה על הרצפה..."** בהמשך מסרה העדה כי מתוך הבית המתלוננת צעקה: **"...תזמינו משטרה, תעזרו לי הצילו...".**
- בחקירתה הנגדית אישרה העדה כי מסרה במשטרה שראתה את הנאשם גורף מים ליד הדלת.
9. המתלוננת מסרה בעדותה בפני כי בערב יום הכיפורים הנאשם הגיע לביתה. באותו יום היא התכוונה להיפגש עם גבר שהכירה. הנאשם כעס כשראה שהיא לובשת בגדים שהוא קנה לה. העדה ניסתה למנוע מהנאשם להיכנס לביתה הנאשם הצליח להיכנס שפך מים שהיה בדלי הפיל את המתלוננת לארץ והיכה אותה: **"...תפס לי את השיער ופשוט דפק לי את הראש לרצפה תפס לי את הידיים ונשאר לי סימנים וצילמו אותי במשטרה...".** העדה מסרה כי צעקה השכנים הזמינו משטרה והנאשם נמלט.

רק לאחר שזיכרונה רוענן זכרה המתלוננת כי היה אירוע ישן בו הנאשם שבר כוס ושולחן נוכח סירובה לקיים עימו יחסי מין וכן היו איומים כלפיה.

10. בחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי בניגוד למה שהיא מסרה הנאשם לא קרע לה את בגדיה אלא גם רק להתרחבות הבגד.

היא גם אישרה כי חתמה על תצהיר בפני עו"ד שבו היא חזרה בה מתלונתה במשטרה.

המתלוננת ציינה כי היא חתמה על התצהיר כיוון שחששה מהנאשם וכי הוא בא עם נוסח מוכן של הדברים אליה. המתלוננת ציינה כי הנאשם המשיך לשלוח לה הודעות בטלפון והציגה הודעות שנשלחו ע"י הנאשם ב- 1/8/13, 4/9/13 ו- 7/9/13.

11. בתצהיר עליו חתמה המתלוננת 10/3/13 היא מסרה (ס/2): **"הייתי חברתו של החשוד ח ל בזמן האירוע והנני רוצה לציין שהתפרץ בינינו ויכוח סוער בעקבות קנאה הדדית, אני רוצה לציין ששנינו היינו בסערת רגשות... עקב כך נאמרו רק דברי הבל למען הסר ספק ויש ברצוני לציין שחים לוי לא תקף אותי פיזית... כל הויכוח בינינו סביב כך על רצוני להרחיקו מחיי ומביתי והויכוח גלש והתדרדר לצעקות רמות. בנוסף ברצוני לציין ולמנוע כל לספק הסימנים הכחולים שהיו על ידי הם נבעו מהחלקה עקב רצפה רטובה..."**

12. יש לציין כי יצירת קשר עם המתלוננת בשנת 2013 כשהמשפט תלוי ועומד לצורך הפנייתה לעו"ד היא דבר חמור שהוא בגדר שיבוש מהלכי משפט. המשך הקשר הטלפוני גם לאחר מתן התצהיר הוא גם דבר פסול.

כפי שיובהר בהמשך לאחר שבחנתי את תוכן התצהיר ושמעתי את הנאשם את עו"ד טולדו שהחתיים את המתלוננת על התצהיר, הגעתי לידי מסקנה כי המתלוננת נכנעה ללחצי הנאשם כשהסכימה לחתום על התצהיר.

גרסת הנאשם:

13. הנאשם נחקר באזהרה ביום 11/10/11 (ת/4) בהודעתו במשטרה מסר הנאשם את הפרטים הבאים:

א. **"...היא לבשה כלום, היא לבשה חלוק מה יש לקבוע היא הזמינה אותי לבוא ולסדר לה**

את הטלפון ראיתי שאני לא יכול לסדר אמרתי לה תפני לדינמיקה...".

ב. הנאשם ציין כי בשלב זה המתלוננת מסרה לו כי יש לה פגישה עם גבר אחר, הוא ביקש ממנה כי תבטל את הפגישה והמתלוננת הסכימה לעשות כן.

ג. הנאשם אישר כי הקשר בינו לבין המתלוננת היה קשר פתוח, הנאשם הוסיף כי באותו יום המתלוננת טענה כי הוא הרס לה את החיים ובעטה ברגלו וירקה עליו.

ד. בהמשך מסר הנאשם: **"...שכחתי לציין כי לפני זה היא עשתה ספונג'ה והיה הדלי של המים ליד דלת המטבח. באתי ללכת והיא תפסה לי את החולצה תוך כדי שהיא שורטת אותי (לחשוד אין כל סימני שריטה) ודוחפת אותי מחוץ לדלת היה שם מים החלקתי... נכנסתי לבית למרות שהיא סגרה את הדלת לא עד הסוף... תוך כדי זה שאני מחפש את הפלאפון על המיטה כי נכנסתי שוב לא מצאתי את הפלאפון... היא המשיכה לבעוט בי ולקרוע לי את החולצה...".**

ה. בהמשך מסר הנאשם כי המתלוננת החליקה ונפלה אולם קמה מייד. הוא התחיל ללכת אז שכן אמר לו שהוא מזמין משטרה והנאשם הגיב: **"...אני אמרתי לו מה אתה משוגע כל הזמן היא צועקת ככה זאת לא הפעם הראשונה...".** שכנה מסרה לו לברוח כי הזמינו משטרה והוא עזב את המקום.

ו. לשאלה אם הוא היכה בעבר את המתלוננת השיב הנאשם: **"...אני מבין שהיא עצבנית וכל פעם לפני מחזור היא מכה אותי...".**

הנאשם ציין בפני החוקר כי זרק לפח את החולצה שהמתלוננת קרעה לו.

הנאשם לא הכחיש כי ייתכן והוא הפיל את דלי המים.

14. בעדותו בפני ציין הנאשם כי הוא אינו גבר מכה אלא גבר מוכה והוסיף כי המתלוננת הרביצה לו לפחות עשר פעמים.

הנאשם ציין עוד כי המתלוננת רצתה להיפטר ממנו ולכן העלילה עליו עלילה: **"...היה לה מישהו אחר ואני רציתי אותה... היא אמרה לי היו לנו יחסים פתוחים. אני אהבתי אותה והיא המשיכה להיות עם האדם הזה. אני מודה שרבנו וצעקתי ולא היה לי קול אולי חודש...".**

הנאשם טען כי הוא החליק מהמים ונפל. הנאשם אישר כי הוא התחנן שהמתלוננת לא תצא עם גבר אחר. הוא טען כי נפגע בידו כיוון שהמתלוננת סגרה עליו את הדלת. הנאשם הציג תמונות ומסר כי הן

צולמו ביום האירוע (5/ס).

הנאשם הוסיף כי המתלוננת נאנסה ע"י בחור בדואי ושהוא ניסה לשכנע אותה לעזוב אותו שפכה עליו שלוש פעמים מים רותחים.

לגבי התצהיר מסר הנאשם כי חברה של המתלוננת פגשה אותו והיא כנראה שוחחה עם המתלוננת: **"...קיבלתי טלפון ממנה שאני אבוא לאסוף אותה שהיא תבוא לעו"ד לחתום על תצהיר...."**. הנאשם הוסיף כי המתלוננת קשרה קשר עם עו"ד והוא שילם את שכר הטרחה.

15. מטעמו של הנאשם העידו חברו שרעבי יגאל ועוה"ד בפניו המתלוננת חתמה על תצהיר, עו"ד טולדו דרו. עו"ד טולדו מסר כי המתלוננת והנאשם הגיעו למשרדו הוא שמע את הסיפור והכין תצהיר ובהמשך שוחח ביחידות עם המתלוננת שלהערכתו חתמה מרצונה על התצהיר. חברו של הנאשם ציין כי פגשה את הנאשם בערב יום כיפור וראה שיש לו דם על יד שמאל והחולצה שלו הייתה קרועה. העד ציין כי לא הלך למסור הודעה במשטרה.

הערכת העדויות:

16. כפי שצינתי המתלוננת עשתה עלי רושם אמין. עדותה נתמכה בדברי השכנה וכן בדברי הנאשם עצמו שאישר שנאמר לו כי במקום זומנה משטרה והוא בחר לעזוב את הזירה ואף לא פסל כי הוא הפיל את דלי המים. לזה יש להוסיף את העובדה כי לא נראו על הנאשם סימני אלימות וכי החוקרת ציינה זאת באופן מפורש בת/4.

17. אני מודע לסתירות בדברי המתלוננת לעניין קריעת בגדיה ואי מציאת אי סדר בבית כשהשוטרים הגיעו למקום. לעניין קריעת הבגד המתלוננת הגזימה בתיאור. באשר לאי הסדר הסברה שהספיקה להחזיר את הדברים לארון הוא הסבר שלא ניתן לשלול אותו.

18. לאמור לעיל יש להוסיף כי הנאשם לא הכחיש כי ניסה להיכנס לדירה למרות התנגדות המתלוננת ואף העיר כי היא סגרה על אצבעו את הדלת.

מהדירה נשמעו צעקות של המתלוננת שביקשה עזרה וכן ביקשה שיזמינו משטרה.

19. על המתלוננת נמצאו סימני חבלה שצולמו ע"י המשטרה. לעניין התצהיר גרסת המתלוננת עדיפה בעיני. גרסתו של הנאשם לפיה חברה מסרה על פגישה בינה לבין הנאשם ואז המתלוננת יזמה פנייה לנאשם כדי לחתום על תצהיר היא גרסה שקרית ובלתי אמינה.

אין לי ספק כי הנאשם הוא זה שפנה למתלוננת ודרש ממנה לחזור בה מתלונתה.

עו"ד טולדו שלא ידע כי חיים לוי הוא נאשם בתיק פלילי החתים את המתלוננת על תצהיר כשהוא מגדיר את הנאשם כ"חשוד".

באשר לסימני הפגיעה בגופו של הנאשם, נוכח המפורט בהודעתו (ת/4) שאין עליו סימני חבלה אני קובע כי פגיעות אלה לא נגרמו ביום האירוע.

20. באשר לאיומים וגרימת נזק לרכוש במזיד, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירות אלה מחמת הספק.

המתלוננת לא העידה מיוזמתה על אירועים אלה ולא זכרה תאריכים או פרטים מדוייקים. הנאשם הכחיש את הדברים מבלי שהייתה לו יכולת להתייחס לפרטים.

נוכח כלליות ההאשמות והעובדה כי לא ברור למי היו שייכים הדברים שלגרסת התביעה ניזוקו, הגעתי לידי מסקה כי יש מקום לזכות את הנאשם מעבירות אלה.

21. סוף דבר, הנאשם מורשע בעבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק תקיפה המתייחסת לאירוע מיום 7/10/11.

ניתנה היום, 23 מרץ 2014, במעמד הצדדים